THE

VILLAGE SCHOOLMASTER.

உபாத்தியாயர்.

[...I.] JUNE, 1887. [No. 1.

பத்திரிகையின் வரலாறு.

யாமிப்பத்திரிகையை ஆரம்பிப்பதி னபிப்பிராயத்தை முன்பு பிரசுரஞ் செய்த அறிக்கையின் மூலமாய் அனேகமாய் வெளியிட்டிருக்கிறோம். உபாத்தியாயர்களுக்குக் குறைகள் நேரிடும்பொழுது முறையிட்டுக்கொள்ள என்ன சாதனங்களிருக்கின்றன. ஏதாவது சந்தியங்கள் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமானால் என்ன மார்க்கமிருக்கின்றது. யாம் அறிக்கையில் வெளியிட்ட அனேக சங்கதிகளோடுகூட இன்னும் அனேக பிரயோஜனங்களை யடையலாம். "இங்கிலீஷ் படித்தவர்கள் தாம் பத்திரிகை வாங்குவார்கள் பயித்தியம்பிடித்தா தமிழ்ப்பத்திரிகைப் பிரசுரம் செய்யப்போகிறீர்" என்று ஒருவர் சொல்ல, அதை மிகவும் இழிவாய் நினைத்து மறுத்துப்பேசினோம். உபாத்திமைத்தொழிலை வகித்தவர்கள் சாதுக்களென்பதற்கும் யோக்கியரென்பதற்கும் யாதொரு சந்தேகமுமில்லை. அப்படியிருக்க அவர் இக்கெட்ட அபிப்பிராயத்தை வகித்ததின் காரண மென்னே? ஒருவேளை இங்கிலாந்து முதலான விடங்களிலிருப்பவர்களைப்போலிவர்கள் முன்னுக்கு வரமாட்டார்களென்பதோ? எதுவாயிருந்தபோதிலும் யாமும் அவரோடு சேர்ந்து இப்பேர்க்கொத்தவைகளெல்லாம் சரிதானென்று சொல்லும்படியாய் நடக்கமாட்டோமென்பது திண்ணம். ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரில் புதிதாய் அனேகவிதமான பாடங்களும், புதுமுறைகளும் சொல்லியிருக்கின்றன. அவை இன்னவையென்று இன்னமனேகருக்கு விளங்கவில்லை. அச்சங்கடம் இன்றையதினத்தோடு தொலைந்ததென்றெண்ணுங்கள். சாதாரண கிராண்டு என்றும், மெரிட் கிராண்டு என்றும், இரண்டுவிதமான கிராண்டுகள் உண்டாயிருக்கின்றன. சரியான வழியில் கற்பித்தால் மெரிட் கிராண்டு கிடைப்பதற்கு யாதொரு தடையுமில்லை. கற்க வேண்டிய உபகரணங்கள் இப்பத்திரிகையின் மூலமாயும் இன்னும் யாம் பிரசுரம்செய்யப்போகும் அனேக புஸ்தகங்களின் மூலமாயும் தெரிவிப்போம். யாமாவது மற்றவர்களாவது இவ்விஷயங்களைப்பற்றி புஸ்தகம் [illegible]பாட்டிருக்கிறோமென்பது உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? இப்படி இப்பத்திரிகையாலாகும் அனுகூலங்களைப்பற்றித் திரும்பத்திரும்பச் சொல்லுவது அவசியமில்லை. யாம் சொன்ன எல்லா சங்கதிகளையும் நடத்த சித்தமாயிருக்கிறோம்; ஆனால் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுவது சில; ஒவ்வொரு கிராம

உபாத்தியாயரும் இதற்குச் சந்தாதாரராகவேண்டும்; அடிக்கடி கண்ட உபாத்தியாயர்களிடத்திலெல்லா மிதைப்பற்றிப் பேசவேண்டும்; ஒவ்வொரு நா[illegible]மல் பாடசாலை பிள்ளையும் இதற்குச் சந்தாதாரனாகவேண்டும்; நம்ம சினேகித[illegible]னிடத்திலிருந்தால் படித்துக்கொள்ளலாமென்று நினைக்கக்கூடாது; தன்னிடத்திலிருப்பதற்குச் சமானமில்லை. நமக்கு வேண்டும்போதெல்லா மெடுத்துப்பார்த்துக்கொள்ளலாம். அவைகளை சேகரித்துவைத்தால் பிறகு நமக்சே ஞாபகமூட்ட உதவுவதும் தவிர, நமக்குப் பிறகு, மற்றவர்களுக்கும் உபயோகப்படும். சில வருஷங்களுக்குப் பின்பு இவைகளை யெடுத்துப்பார்த்தால், அக்காலத்தின் படிப்பின் நிலைமை இப்படி யிருந்ததல்லவாயென்று அறிந்துகொள்ளலாம். சென்னை இராஜதானியில் எத்தனை உபாத்தியாயர்களிருக்கிறார்களோ அத்தனைபேரும் இதற்குச் சந்தாதாரராகவேண்டுமென்பது எ[illegible] கருத்து அப்பொழுதுபத்திரிகையின் உருவம் பெருகுமென்பதற்கு [illegible]யில்லை. இவ்வளவு சொற்ப சந்தாவை யேற்படுத்தி தங்கள் கால[illegible] இம்மாதிரியே செலவழிப்பவர்களுடைய அபிப்பிராய மென்ன[illegible] நிறைவேற்றுவதே எமது கடைசி பிரார்த்தனையாம்.

இப்பத்திரிகை மாத மொருமுறை பிரசுரமாகும். இதின் [illegible] தபால் கூலி உட்பட வருஷத்திற்கு ரூபாய் ஒன்று. அதாவது தபால்கூலி உட்பட மாதமொன்றுக்கு ரூபா 0-1-4 இது கைவிட்டுப்போவதென்றும் நினைக்கத் தேவையில்லை. முதலில் உங்கள் கையைவிட்டுப் போவதாயிருந்தாலும் பிறகு இத்தொகையை மெரிட்டுகிராண்டாக வாங்கலாம். முன்பண மனுப்பாமல் பத்திரிகையை அனுப்போம். சென்னப்பட்டணம் உபாத்தியாயர் பத்திரிகை, பத்திராதிபர் அல்லது மானேஜருக்கு என்றால் வந்து சேரும். மேற்படி ஆபீசு சென்னப்பட்டணம் ஐயாபிள்ளைத் தெரு 17-வது நெ. வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கிறது.

162063

கிண்டர் கார்டன்.

இங்கிலீஷில் குழந்தைகளென்னு மர்த்தத்தைத் தரத்தக்கப் பெயரான [illegible] (Children) என்னும் வார்த்தை மருவி கிண்டர் (Kinder) என்றாயிற்று. இம்மாதிரியாய் தோட்டமென்னு மர்த்தத்தைத் தரத்தக்க இங்கிலீ[illegible] மொழியாகிய கார்டன் (Garden) என்பது கார்டனாக (Garden) மருவியது. இ[illegible] பதத்தையும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்தால் குழந்தைகள் தோட்டம் என்றாகிறது. கு[illegible]ந்தைகள் தோட்டமாவதென்ன? குழந்தைகளென்னும் செடிகளை வளர்க்[illegible] தோட்டம், அதாவது தோட்டத்தில் பூமியைக் கெல்லி, பாத்திகட்டி, கா[illegible]தைய்றிந்து விதைபோட்டு தண்ணீர்வார்த்து, எருவிட்டு, அது முளைத்தபி[illegible]பாடு அதை அனேக இடையூறுகளினின்றும் பாதுகாத்து இப்படி செய்[illegible] அது செடியாகி, மரமாகி எப்படி பலங்கொடுக்குமோ அப்படியே குழந்தை[illegible]களுக்கும் வித்தையை அப்பியசிக்கும்படியான இடமென்பது. அதாவது அவர்களின் மனோதத்துவ விர்த்தி, சக்தி, முதலானவை யறிந்து எந்தெந்தகாலத்திற்கு எப்படி கற்பிக்கவேண்டுமோ அப்படி கற்பிப்பது. ஆகை

JL
Tm 311.M87 UP

பால் மனோதத்துவமும் உபாத்தியாயர் அறிந்திருந்தால் அப்போது அவருக்கு பிள்ளைகளின் பிரதிவயதிலுமிருக்கப்பட்ட சக்தியை யறிந்துகொண்டு போதிக்கலாம். இவ்விஷயற்றைப்பற்றி பிரதிமாதமும் இப்பத்திரிகையில் சிறிது சிறிது பிரசுரமாகும்.

இப்படி போதிக்கும் விஷயத்தைப்பற்றி முன்னாளில் பேஸ்டலாட்ஜி என்பவரும் பின்னாளில் பிரீபல் என்பவரும் முதல் முதல் ஏற்படுத்தினவர்கள். முன் சொன்னவருக்கு சுவிட்ஜர்லாண்டும், பிரிபல் என்பவருக்கு ஜர்மனியும் பிறப்பிடம். பெஸ்டலாட்ஜியினிடத்தில் பிரீபல்சிஷியாராகக்கூட இருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. இப்படி குழந்தைகளுக்குக் கற்பிக்கும் வித்தையைப் பற்றின ஆதிகர்த்தாக்களாகிய இவ்விருவருடைய சரித்திரத்தைப்பற்றி நமக்குத் தெரிவது மிக அவசியம். ஆனதுகொண்டு கிண்டர்கார்டன் உட்சமாசாரங்களை இன்னதென்று தெரிவிப்பதற்குமுன் அவ்விருவருடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லுவோம். (இன்னும் வரும்.)

மனோதத்துவமும்-வித்தியாப்பியாசமும்.

சாஸ்திரமென்பதும் (Science) செய்கையென்பதும் (Art.)

ஒருகாரியஞ்செய்வதினாலேயே, அதைப்பற்றி முன்பேகொஞ்சம் தெரிந்திருக்கவேண்டுமென்பது சாதாரணமாய் ஏற்படுகிறது. தெருந்தில்லாவிட்டால், அதைச்செய்வது கூடாமை. அப்படி தெரிந்திருப்பது நாம்செய்யும் ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் சாதனமாக ஏற்படுகிறது. நாம் ஒரு காரியத்தைச்செய்துமுடித்து பிரயோஜனப்படவேண்டுமானால், அது நிறைவேறவேண்டிய சாதனங்கள் முன்பே அறிந்து எக்காரியத்துக்கு எப்படி உபயோகப்படுத்தவேண்டுமோ அதுவும் தெரிந்திருக்கவேண்டும். இது பிரதி காரியத்திலும் கிரகிக்கக்கூடிய விஷயம். தட்டானுக்குப்பொன்னை மூசையில்போட்டு கும்மட்டியில்வைத்தால் அது உருகுமென்று தெரிந்திருப்பதால் அதை அதில் வைத்து உருக்குகிறான். வைத்தியன் காயத்துக்கு இன்ன பிளாஸ்திரிபோட்டால் ஆருமென்ற ஞானமுண்டாய் அப்படிச்செய்கிறான். இவ்விதமாய் ஒவ்வொருதொழிற்காரனுக்கும் அந்த தொழிலைச்செய்ய முன்பாக அதைப் பற்றி ஞானமிருக்கவேண்டுமென்பது திண்ணமாய் ஏற்படுகிறது.

மேற்படி ஞானத்தை இரண்டுவிதத்தில் பெறலாம்.

(1.) நம்முடைய சொந்தஅனுபோகத்தாலாவது அல்லது மற்றவர்களுடைய அனுபோகத்தாலாவது.

(2.) அதற்குச்சம்பந்தமான சாஸ்திரங்களைப் படித்தாவது. முன்சொன்ன உதாரணத்தில் காயத்துக்குப் பிளாஸ்திரிபோடவேண்டுமென்னும்ஞானம் தன்னுடைய சுய அனுபோகத்தால் அறிந்திருக்கலாம். அல்லது அன்னியர்களுடைய அனுபோகத்தினால் அறிந்திருக்கலாம். அல்லது சாஸ்திரங்களில் தேகத்தைப்பற்றியும் காயத்தின் சுவரூபத்தைப்பற்றியும் அவைகளின் சிகிச்சையைப்பற்றியும் படித்து அறிந்திருக்கலாம்.

மேற்சொல்லிய இரண்டுவித ஞானங்களுக்கும் மிக வித்தியாசமுண்டு. முன்சொன்னது சரியானவழியில் ஏற்படாமல் அநேக தப்பிதங்களையுடைத்தாய் தெரியாமலிருக்கும். பின்சொன்னதோ அப்படிக்கல்லாமல் அனேகபேரால் பார்வையிடப்பட்டும் பரிசோதிக்கப்பட்டும் நம்பத்தகுந்ததுமாயிருக்கிறது. ஒரு வியாதிக்கு இன்னமருந்துகொடுத்தால் தீருமென்ற சங்கதி அனுபோகத்தால் அறிந்திருந்தபோதிலும் சிலவேளை ஏதோ காரணத்தால் தப்பிப்போம். அப்பொழுது தப்பிதத்தின் காரணம் தெரியாததால் நமக்குத்தைரியங்கெட்டுப்போம். சாஸ்திரசம்பந்தமான தப்படியல்ல, காரணம் நன்றாய் விளங்கும்.

இப்படி பிரதிதொழிலுக்கும் சாஸ்திரமிருக்கின்றது. சாஸ்திரமில்லாதது பூர்த்தியற்றதென்றே தீர்மானிக்கவேண்டும்.

வித்தியாப்பியாசமும் ஒரு வேலையாகையால் அதற்கும் சாஸ்திரமிருக்க வேண்டுமென்பது முன் சொல்லிக்கொண்டுவந்த சங்கதிகளால் ஏற்படுகிறது. வித்தியாப்பியாசமாவதென்ன? இப்போது இதைக்குறித்து யாம் சொல்லப்போகிற சங்கதியை நிதானித்தால் உபாத்தியாயர்களாகிய நமக்கு நாம் இதுவரைக்கும் செய்துகொண்டுவந்த வேலைக்காக அப்பேர்தகுமா என்று யோசித்து பின் பகவானிடத்தில் அதைப்பற்றி உத்தரவு சொல்லவேண்டியதற்காக சிந்தித்து வியசனமடைந்து "நான் இதுவரைக்கும் தெரியாமல் பாபம் செய்தேன், இனிமேல் என்னால் கூடியவரைக்கும் பலவிதத்தில் இதைப்பற்றி தெரிந்துகொண்டு உம்முடைய குழந்தைகளுக்குக் கற்பிப்பேன் என்னை மன்னியும்." என்று பிரார்த்தியுங்கள். வித்தையென்பது தெரிந்துக்கொள் என்னும் அர்த்தத்தைத்தரத்தக்கது. அப்போது வித்தியாப்பியாசமாவது பிள்ளைகளைத் தெரிந்துக்கொள்ளச்செய்வதேயாம். ஆனால் உபாத்தியாயர் என்னசெய்வது என்றால் இதற்கு காரணகர்த்தாவாயிருந்து செய்விக்கவேண்டுமென்பதே. ஆனால் இவ்வேலையை இவன் செய்வதற்குமுன்பு யார்செய்துக்கொண்டுவந்தது? பகவான். ஆகையால் நாம்செய்யும் காரியம் பகவானுக்குப்பதிலானதென்றும் அப்பேர்க்கொத்தவருடைய வேலையை நாம் வகிக்கும்போது அது எவ்வளவு முக்கியமானதென்றும் பயப்படத்தக்கதென்றும் சிறிது அறியவேண்டும். உபாத்தியாயர் வேலை அற்பமென்று சொல்லும் மூடர்வார்த்தை நமக்கேன். தாசில்தாரர் முதலான அதிகாரிகளுக்கு, பயப்பட்டுப் பணிவதேயொழிய வேறொன்றுமில்லை. அதில் இகபரசாதகம் யாது இருக்கிறது. உபாத்தியாயவேலையை சரியாய் நடத்தினால் தானும் இகபரசாதகத்தையடைவதும் தவிர, தன் பிள்ளைகளும் அவர்கள் குடும்பமும், அவர்களின் மூலமாய் அவர்கள் தாய்தந்தையர்களும் இகபரசாதகம் அடைகிறார்கள். "அன்னதான சமம்நாஸ்தி, வித்தியாதான தத்பரம், அன்னந்து க்ஷணிகம்ஜீர்ணம் யாவச்சிவந்து வித்தியயா." இதன் விவரத்தைப்பற்றி இவ்விடத்தில் சொல்லிக்கொண்டே வந்தால் நாம் எடுத்தவிஷயம் விட்டுப்போம். மேலும் நம்மை ஒருவர் புகழவாவதென்ன? நம்முடைய காரியத்தை சரியாய்ப் பூர்த்திசெய்தோமென்பதே நமக்குப் புகழாம்.—நமக்குப்பரமாநந்தமாம். மறு சஞ்சிகையில் கடவுள் எப்படி முதல உபாத்தியாயரென்பதைப் பற்றியும் அவர் வித்தியாப்பியாசம் எப்படி பண்ணவைக்கிறாரென்பதையும் அதேமாதிரியாய் நாமும் நடத்தவேண்டியது என்பதைப்பற்றியும் சொல்ல முயல்வோம். (இன்னும்வரும்.)

முதல் ஸ்டாண்டர்ட் வகுப்புக்கு விஷய பாடக் குறிப்பு.

உபகரணங்கள். பட்சிகள், மிருகங்கள், பூச்சிகள் முதலானவை யிருக்கும் படங்கள்.

ஜந்துக்கள்.

சுப்பய்யனுடையநாய் அவனோடுகூட பள்ளிக்கூடத்திற்குத் தொடர்ந்தது. அதைட் பார்த்தீர்களா? அது என்ன செய்கிறது? குதிக்கிறது, குலைக்கிறது, ஓடுகிறது. அது என்ன? நாய். அது ஏன் அப்படிஓடுகிறது, பிரம்பு ஏன் ஓடுகிறதில்லை? அதற்குப்பிராணமிருக்கிறது. இதற்குப்பிராணமில்லை. இப்படி பிராணமுண்டாய் ஓடுகிறவைகளுக்கு ஜந்துக்கள் என்று பெயர். உபாத்தியாயர் ஜந்துக்கள் என்னும் பதத்தை போர்ட்டில் எழுதவும். நாயோடுகூட இரண்டு ஜந்துக்களைச் சொல்லியபிறகு அப்பெயரைக்கற்பிக்கலாம்.

II. பிறகு முன்சொன்ன நாய்தவிர இன்னும் அனேகசிறிய சந்துக்களின்பெயரைச்சொல்லும்படி பிள்ளைகளைக்கேட்கவும் அவர்கள் சொல்லும் அனேகபெயர்களைப்போர்ட்டில் எழுதி அவைகளை படத்தில் பார்த்துக்கண்டுபிடிக்கச்செய்து பின்வரும் விஷயங்களை அவர்கள் வாயிலிருந்து வரவழைக்கவும்.

(1.) அனேகவித ஜந்துக்களிருக்கின்றன.

(2.) சிலவற்றிற்கு நாலுகால்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் நாய், பூனை, ஆட்டுக்குட்டி, பசு, குதிரை முதலானவைகளைப்போல் ஓடுகின்றன. இவைகளுக்கு மிருகங்கள் என்று பெயர்.

(3.) வேறுசில இறக்கைகள் உடைத்தாய், காக்காய், குருவி, பருந்து இவைகளைப்போல் பறக்கும். இவைகளுக்குப் பட்சிகள் என்று பெயர்.

(4.) மற்றசில சிறகுகளை உடைத்தாய் தண்ணீரில், வரால், கண்டை முதலானதைப்போல் நீந்துகின்றன. இவை மீன் சாதியைச் சேர்ந்தவை.

(5.) இன்னும் சிலவை பாம்பு, பூரான், அணிப்பிள்ளை முதலானவைகளைப்போல் பூமியில் நகருகின்றன. இவைகளுக்கு நகர்வன என்று பெயர்.

(6.) மற்றவை, ஈ, கொசு, எட்டுக்கால்பூச்சி முதலானவைப்போல் தரையில் ஊரும், இவைகளுக்கு ஊர்வன என்று பெயர்.

III. (1.) இதன்பிறகு பிள்ளைகளுக்குத் தெரிந்த சில ஜந்துக்களைப்படத்தில் காட்டி அவை இன்னவகுப்பைச்சேர்ந்தனவென்று கேட்கவேண்டும்.

(2.) இதானபிறகு பின்வரும் பாட்டை அவர்களுக்கு வரப்படுத்திவைக்கவும்.

இந்துஸ்தானி மெட்டு.

பசுக்களோட புழுக்களூர
பாம்பு நகரவும்

பட்சிபறக்க மச்சம்நீந்த
பிள்ளைகள் நிற்கிறோம்.

பரீட்சை.

மெதட்.

(1.) சொல்லுவதெழுதலினாலாவதென்ன? பிள்ளைகள் எழுதும்போது ஒரு பலகையை மற்றொருவன் பார்க்காமல் என்னசாதனங்கள் பண்ணுவாய்?

(2.) நீ உபாத்தியாயிருக்கும் வகுப்புக்கு கால அட்டவணை (Time table) ஒன்றை ஏற்படுத்து.

(3.) பாடம் கற்பிக்கும்போது எவ்விடத்திலிருப்பாய்? அப்படி இருப்பதற்குக் காரணம் கூறு.

(4) பிள்ளைகளுக்கு வீட்டில் படித்துக்கொண்டுவர பாடம்கொடுப்பது நன்மையா? அதைப்பற்றி விஸ்தீரமாய் எழுது.

(5.) பின்னத்தில் கூட்டலைப் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கும்படியாய் பாடகுறிகை (Notes of lessons) ஒன்றை தயார்பண்ணு.

ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்.

முக்கியாம்சங்கள்.

அ - 2- (டி) 39 (1) மாதர்கள், நார்மல் அல்லது ஆர்டினரி ஸர்டிபிகேட்டை உடைத்தாய், தாங்கள் பரீட்சைகொடுத்திருக்கும் பாஷையல்லாத வேறொரு தென்னிந்தியபாஷை ஏதாவதொன்றில் பரீட்சைக்கொடுத்தால் மூன்றுமாத சம்பளம் டைரக்டரவர்களால் இனாம் கொடுக்கப்படும் இங்கிலீஷ்கூட வானால் 4 மாத சம்பளம்கொடுக்கப்படும்.

அதேமாதிரியாய் ஆடவருக்கும் ஒருமாதசம்பளம் இனாம்கொடுப்பார்கள்.

ஒரே உபாத்தியாயர் இரண்டு மூன்று வகுப்பை நடத்த முறை.

தற்காலத்தில் தெருப்பள்ளிக்கூடங்களிலும், வில்லேஜ் ஸ்கூல்களிலும், ஒரேயுபாத்தியாயர் எல்லாவகுப்புக்கும் கற்பிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. பிரதிவகுப்புக்கும் ஒரு உபாத்தியாயர் இருக்கவேண்டுமென்பது நிச்சயமாயினும், அப்படி நடப்பிப்பது கூடாமை. ஜர்மனி, யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸ் முதலான தேசங்களில் அப்படி தான் நடந்து வருகிறது. ஆனால் இவ்விடத்திலும் அப்படியே நடப்பிப்பதற்கு கவர்மெண்டார் கடங்காரராயிருக்கிறார்களென்று ரிப்பன் பிரபு சொல்லியிருக்கிறார். சிலவிடங்களில் ஒரு உபாத்தியாவர் யிருப்பதே துர்லபம். ஆகையால் நாம் முடியாத சமாசாரத்தைப் பற்றியொன்றுஞ் சொல்லாமல் தற்காலத்தில் கூடுமான ஒரு உபாத்தியாயனைக்கொண்டே பிரதி வகுப்புக்கும் வெவ்வேறு உபாத்தியாயரிருந்தாலெவ்வளவு பிரயோஜனகரமோ, அப்பிரயோசனத்தை அடையும்படி மார்க்கந்தேடவேண்டும். இப்போது சிலவிடங்களில் நடக்கிற ப்பிரகாரம் சாயங்காலம் எல்லாப்பிள்ளைகளையும் கூப்பிட்டு சிலரைக் கற்றச் சொல்லி சிலரை அடித்து அனுப்பிவைப்பது போதுமானதென்று நினைக்கக்கூடாது. ஒரு உபாத்தியாயரே இத்தனை பிள்ளைகளையும் சரியாய்க் கற்பிக்கும்படியாய் தீர்மானித்து அப்படிச் செய்வதற்குமுன் சில சங்கதிகளை யோசிப்போம்.

இன்பெண்டு ஸ்டாண்டர்டுக்கு கற்பிக்கவேண்டிய பாடங்கள் மிக கொஞ்சமாகையாலும், குழந்தைகளின் மனோதத்துவம், மிக துர்ப்பலமாயிருப்பதாலும், தினம் ஒன்றுக்கு அவர்களுக்கு மூன்று அல்லது நான்குமணிகாலம் கற்பித்தால் போதும். முதல் ஸ்டாண்டர்ட்டுக்கு மப்படியே. இதில் ஏறக்குறைய பாதிகாலம் விளையாடுவதில் போகவேண்டும. ஒருபாடம் அரைமணிக்குமேல் எப்பொழுதும் நடத்தக்கூடாது. பாடமும் விளையாட்டும் மாறி மாறி வரவேண்டும். இரண்டாவது ஸ்டாண்டர்ட்டுக்கு ஒரு மணிகாலம் விளையாட்டும், நான்குமணிகாலம் படிப்புமிருந்தால் போதும். விளையாட்டிலும் கிண்டர்கார்டன் சம்பந்தமான மனோக்கருவிகளைப் பழக்கும்படியானவையாயிருக்கவேண்டும். அப்போது பாட்டுகள் கூட சம்பந்தப்பட்டுக் கொண்டுவந்தால் நல்லது. அப்படிக்கில்லாமல் குழந்தையின் சுபாவமறியாமல் அதன் கையில் புஸ்தகத்தைக்கொடுத்து படிபடி யென்று அடிப்பது சரியல்ல. குழந்தைக்குத் தேவையில்லாத சமாசாரங்களைச்செய்து, அவர்களை நடத்தத் தெரியாத நம்மிடத்தில் என் மறுபடியும் வருகிறேன் என்று சொல்லுவார்கள். சில தாய் தந்தையர்கள் குழந்தை வீட்டில் விளையாடிக் கெட்டுப்போவதென்று நினைத்து, பகல் முழுதும் வெப்பமென்றும் குளிர் என்றும் யோசிக்காமல் பள்ளிக்கூடத்தின் தெருத்திண்ணையில் உட்காரவைத்திருப்பார்கள், பிள்ளைகளின் இளந்திரேகத்தைப்பற்றியும், சுறு சுறுப்பைப்பற்றியும் தெரிந்தவர் இப்படிச் செய்யத் துணிவரோ?

ஆகையால் மேற்சொல்லிய இளங்குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்கவேண்டிய காலத்தைப்பற்றி கவனிக்கவேண்டும். உபாத்தியாயர் ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் செலவழிக்கவேண்டிய காலத்தைப் பற்றியும், விதத்தைப்பற்றியும் மறு சஞ்சிகையில் தெரிவிப்போம்.

NOTES OF LESSONS.

இலக்கணம்-காலம் அரைமணி.

விஷயம்.	உப விஷயம்.	வழி.
1. மொழி யீற்று ணகரத்தின்பின் ககரவம் வரின் டகரமாம்.	மண் — பெண் — கண் — என். மண் + கலம் = மட்கலம் மண் + குதிரை = மட் குதிரை மண் + குடவை = மட்குடவை	1. ணகரமெய் கடைசியில் வரும்படியான சில பெயர்களைப் பிள்ளைகளைக்கேட்டு அவர்கள்சொன்ன உடனே அதை போர்டில் எழுதவும். பிறகு அவைகளில் எதாவதொன்றை எடுத்துக்கொண்டு (இவ்விடத்தில் மண்ணென்பதை எடுத்துக்கொள்ளலாம்) அதோடுகூட க-முதலில் வரும்படியாயும் மண்ணோடு சேர்த்து வாசித்தால் அர்த்தம் தரத்தக்க சில பெயர்களைக் கேட்டு அவைகளைசேர்த்து வாசித்தால் என்ன மாமென்று கேட்கவும். இப்படி மூன்று அல்லது நான்கு உதாரணங் கேட்டு, அவைகளையெல்லாம் போர்ட்டிலெழுதவும். பிறகு அவைகளிலெல்லாவற்றிலும் ணகரத்திற்குப்பிற்பாடு ககரம் வந்து ணகரம் டகரமானதென்று வரவழைத்து விஷயத்திலிருக்கும் முதல் சூத்திரத்தை வரவழைக்கவும்.
2. மொழி யீற்று ணகரத்தின்பின் சகரம் வரின் டகரமாம்.	மண் + சாடி = மட் சாடி. மண் + சிலை = மட் சிலை மண் + சால் = மட் சால்	2. முன்சொன்ன மாதிரியாய் சகரம் வரும்படியான பெயர்களைக்கேட்டு இரண்டாவது சூத்திரத்தை வரவழைக்கவும்.
3. மொழி யீற்று ணகரத்தின்பின் பகரம் வரின் டகரமாம்.	மண் + பலகை = மட்பலகை மண் + பாத்திரம் = மட்பாத்திரம் மண் + பாவை = மட்பாவை	3. அதேமாதிரியாய் பகரம் வரும்படியான பெயர்களைக்கேட்டு மூன்றாவது சூத்திரத்தை வரவழைக்கவும்.
4. மொழி யீற்று ணகரத்தின்பின் ககர சகர பகரங்கள் வரின் டகரமாம்.		4. மூன்றுசூத்திரத்திலும் மொழியீற்று ணகரம், டகரமாவதைக் காட்டி, க, ச, ப, எதுவந்தாலும் அப்படிதான் என்று தெரிவித்து மூன்றும் ஒரே சூத்திரமாகிய நான்காவது விஷயத்தை வரவழைக்கவும்.

கணக்கு.

கிராண்டினேட் கோடில் இன்பெண்ட் ஸ்டாண்டர்ட்டுக்குக் குறித்திருக்கிற பாடம்.

(1.) குண்டுகள் கோத்திருக்கும் சட்டத்தின் மூலமாயாவது அல்லது இதரவஸ்துவின் மூலமாயாவது ஒன்று முதல் பனிரண்டுவரைக்கும் எண்ணவும் பனிரண்டு முதல் ஒன்றுவரையில் தலைகீழாய் எண்ணவும்.

(2.) ஒற்றையாகவும், இரட்டையாகவும் எண்ணவும்.

(2.) 3, 4 இப்படி எண்களை இடையில் விட்டு எண்ணவும்.

(4.) கூட்டல், கழித்தல், பேர்பாதியாக்கல், இரட்டத்தனையாக்கல் முதலானவையும் கற்பிக்கவேண்டுமென்பது.

மேற்சொல்லியவற்றைச் சரியான வழியில் கற்பிக்க குறிப்புகள் பின்வருவன.

முதல் நாள் பிள்ளைகளின் கவனத்தைக் கவரும்படியான விளையாட்டுக் கருவிகளான கச்சைக்காய், வர்ணகுண்டுகள், கூழாங்கல்லுகள் இப்பேர்க்கொத்த அனேக வஸ்துக்களை வைத்துக்கொண்டு ஒன்று முதல் நான்குவரைக்கும் பின்வருமாறு எண்ணக் கற்றுக்கொடுக்கலாம்.

நான் கையிலெடுத்தது என்ன? கச்சைக்காய். எத்தனைக்கச்சைக்காய்? ஒரு கச்சைக்காய். மறுபடியும் ஒரு கச்சைக்காயை எடுத்து இது எத்தனை? ஒரு கச்சைக்காய். இந்த இரண்டையுஞ் சேர்த்து, ஒரு கச்சைக்காயும் [ஒரு க]ச்சைக்காயும் இரண்டு கச்சைக்காய் என சொல்லி, பிள்ளைகளைச் சொல்லச்செய்யவும். மறுபடியும் ஒரு கச்சைக்காயை எடுத்து முன்மாதிரி கேட்டு இரண்டு கச்சைக்காயும் ஒரு கச்சைக்காயும் மூன்று கச்சைக்காயெனவும் இதேமாதிரியாய் நான்கு முதலான எண்களைக் கற்றுக்கொடுக்கவும். மற்ற வஸ்துக்களை எடுத்துக்கொண்டு இதேமாதிரிசெய்யவும். ஒரே வஸ்துவினால் மறுபடியும் கற்பித்தால் கவனங்குறையும். இப்படி எண்ணுவதே ஒன்றால் கூட்டுவதற்குச் சமானம். அவசரப்படாமல் மெதுவாய்க் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் கற்பித்துவந்தால் போதும். முதலில் இரண்டு அல்லது மூன்றுவரைக்கும் கற்பித்து அது நன்றாய்த் தெரிந்தபிற்பாடு நான்குவரைக்கும் கற்பித்து இப்படி பத்துவரைக்கும் மெதுவாய்க் கற்றுக்கொடுக்கவும்.

மூன்றுவரைக்கும் எண்ணக் கற்றுக்கொடுத்தவுடனே அதை தலைகீழாய் எண்ணக் கற்றுக்கொடுக்கலாம்.

மூன்று குண்டில் ஒரு குண்டு எடுத்தால் மீதி எத்தனை? இரண்டுகுண்டில் ஒருகுண்டெடுத்தால் மீதி எத்தனை? இப்படியாக முதல்தலைகீழாய் எண்ணக் கற்றுக்கொடுக்கவும். இதுவே ஒன்றால் கழித்தலாம்.

ஒன்றுக்கு அப்பியாசம்.

உனக்குத் தலை எத்தனை? மூக்கு எத்தனை? வாய் எத்தனை?

இ-அ.—உனக்குக் காது எத்தனை? கை எத்தனை? கால் எத்தனை? கண் எத்தனை?

இராமனுக்கு ஒரு மாம்பழம், உனக்கு ஒரு மாம்பழம் கொடுத்தால் மொத்த மெத்தனை? உன்னிடத்தில் இரண்டுமாம்பழம் இருக்கிறது எனக்கு ஒரு மாம்பழம் கொடு. மீதி எத்தனை?

எத்தனை ஒன்று சேர்ந்தால் இரண்டு?

மூ-அ.—உன் இரண்டுகையும், என் ஒருகையும் சேர்த்தால் மொத்தமெத்தனை? ராமனுக்கொரு வாழைப்பழம், உனக்கொரு வாழைப்பழம் எனக்கொரு வாழைப்பழம்கொடுத்தால் மொத்தமெத்தனை? உன்னிடத்திலிருக்கும் மூன்று கச்சைக்காயில் ஒரு கச்சைக்காய் எடுத்தால் மீதி எத்தனை? மீதி இரண்டில் ஒன்று எடுத்துக்கொண்டால் மீதி எத்தனை?

எத்தனை ஒன்றுகள் சேர்ந்து மூன்று? என்னிடத்தில் ஒரு குண்டிருந்தால் நான் இரண்டுகுண்டு கொடுத்தால் மொத்தம் எத்தனை?

நா-அ.—உன் மூன்று கச்சைக்காயோடு நான் ஒருகச்சைக்காய்க்கொடுத்தால், மொத்தம் எத்தனை? உனக்கு இரண்டு கொய்யாப்பழமும் எனக்கு இரண்டு கொய்யாப்பழமும் கொடுத்தால் மொத்தம் எத்தனை? உன்னிடத்தில் ஒரு குண்டு இருக்கிறது; நான் மூன்று குண்டு கொடுத்தால் மொத்தம் எத்தனை? உன்னிடத்தில் நாலுகுண்டிருந்து நான் ஒரு குண்டெடுத்துவிட்டால் மீதி எத்தனை? மீதி மூன்றில் ஒன்று எடுத்துவிட்டால் மீதி எத்தனை?

ஐ-அ.—உன் ஒரு கையில் விரல் எத்தனை? மற்றொருகையில் விரல் எத்தனை? உன் ஒரு காலில் விரல் எத்தனை? மற்றொருகாலில் விரல் எத்தனை? உன்னிடத்தில் நான்கு குண்டிருந்தால் நானொரு குண்டுகொடுத்தால் மொத்தம் எத்தனை?

இம்மாதிரியாய் பத்துவரைக்கும் அப்பியாசங்களைக் கேட்கவேண்டியது.

பத்துகுண்டோடு ஒரு குண்டைச்சேர்த்து மொத்தம் சொல்லுவதற்கு வேறு பெயரில்லாததால் பத்தும் ஒன்றும் அல்லது சேர்த்து பதினொன்று என்று சொல்லவேண்டும்.

அதேமாதிரியாய் பத்தும் இரண்டும் பனிரெண்டு என்று சொல்லவும்.

அப்பியாசம்.

ஒன்றும் ஒன்றும் எத்தனை? இரண்டும் ஒன்றும் எத்தனை?
மூன்றும் ஒன்றும் எத்தனை? நான்கும் ஒன்றும் எத்தனை?
ஐந்தும் ஒன்றும் எத்தனை? ஆறும் ஒன்றும் எத்தனை?
ஏழும் ஒன்றும் எத்தனை? எட்டும் ஒன்றும் எத்தனை?
ஒன்பதும் ஒன்றும் எத்தனை? பத்தும் ஒன்றும் எத்தனை?
பதினொன்றும் ஒன்றும் எத்தனை?

பனிரண்டில் ஒன்று போனால் மீதி எவ்வளவு?
பதினொன்றில் ஒன்றுபோனால் மீதி எவ்வளவு?

பத்திலொன்று போனால் மீதி எவ்வளவு? இம்மாதிரியாய் ஒன்றுவரைக்கும் கேட்கவும்.

ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு, ஒன்பது, பத்து, பதினொன்று, பனிரண்டு, என எண்ணி மறுபடியும் தலைகீழாய் எண்ணவும்.

2. ஒருகுண்டோடு இரண்டு குண்டுசேர்த்தால் மொத்த மெவ்வளவு? மூன்று குண்டு. மூன்று குண்டோடு இரண்டு குண்டு சேர்த்தால் மொத்த மெவ்வளவு? ஐந்து குண்டு. ஐந்து குண்டோடு இரண்டு குண்டு சேர்ந்தால் மொத்த மெவ்வளவு? ஏழு குண்டு. ஏழு குண்டோடு இரண்டு குண்டு சேர்த்தால் மொத்த மெவ்வளவு? ஒன்பது குண்டோடு இரண்டு குண்டு சேர்த்தால் மொத்த மெவ்வளவு? பதினொரு குண்டு.

இம்மாதிரியாய் இதர வஸ்துக்களைக்கொண்டும் பழக்கவும்.

அ.—ஒன்றும் இரண்டும் எவ்வளவு? மூன்று. மூன்றும் இரண்டும்எவ்வளவு? ஐந்து. ஐந்தும் இரண்டும் எவ்வளவு? ஏழு. ஏழும் இரண்டும் எவ்வளவு? ஒன்பது. ஒன்பதும் இரண்டும் எவ்வளவு? பதினொன்று.

பிறகு ஒன்று, மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதினொன்று என எண்ணவும்.

பதினொன்று மணியில் இரண்டு மணி எடுத்துவிட் மீதி எத்தனை? ஒன்பதுமணியில் இரண்டு மணி எடுத்துவிட்டால் மீதி எத்தனை? இம்மாதிரியாய் ஒன்றுவரைக்கும் கேட்கவும்.

இதர வஸ்துக்களைக்கொண்டும் இம்மாதிரியாய்ப் பழக்கவும்.

அ.—பதினொன்றில் இரண்டுபோனால் மீதி எவ்வளவு? ஒன்பதில் இரண்டு போனால் மீதி எவ்வளவு? இப்படி ஒன்று வரைக்கும் கேட்கவும்.

பதினொன்று ஒன்பது, ஏழு, ஐந்து, மூன்று, ஒன்று என எண்ணவும்.

இரண்டு கச்சைக்காயோடு இரண்டு கச்சைக்காய்ச் சேர்த்தால் மொத்த மெவ்வளவு? நான்கு—௪. நான்கு—௪. யோடு இரண்டு—௨ சேர்த்தால் மொத்த மெவ்வளவு? ஆறு கச்சைக்காய். இம்மாதிரியாய் பனிரண்டுவரைக்கும் கேட்கவும்.

இப்படி மற்ற வஸ்துக்களைக் கொண்டும் பழக்கவும்.

அ.—இரண்டும், இரண்டும் எவ்வளவு? நான்கு. நான்கும் இரண்டும் எவ்வளவு? ஆறு. ஆறும் இரண்டும் எவ்வளவு? எட்டு. எட்டும் இரண்டும் எவ்வளவு? பத்து. பத்தும் இரண்டும் எவ்வளவு? பனிரண்டு. பிறகு இரண்டு, நான்கு, ஆறு, எட்டு, பத்து, பனிரண்டு என எண்ணவும்.

பனிரண்டு மணியில் இரண்டு மணிபோனால் மீதி எவ்வளவு?

பத்துமணி. பத்துமணியில் இரண்டு மணிபோனால் மீதி எவ்வளவு? என்றிம்மாதிரியாய்க் கேட்கவும்.

அ.-பனிரண்டில் இரண்டுபோனால் மீதி எவ்வளவு? பத்தில் இரண்டுபோனால் மீதி எவ்வளவு? என்றிம்மாதிரியாய்க் கேட்டு. பனிரண்டு, பத்து எட்டு, ஆறு, நான்கு, இரண்டு எனவும்.

3. ஒரு கச்சைகாயோடு மூன்று கச்சைசேர்த்தால் மொத்த மெவ்வளவு? நான்கு-க-மூன்றுச் சேர்த்தால் மொத்த வெவ்வளவு? ஏழு கச்சைக்காயோடு மூன்று-க-சேர்த்தால் மொத்த மெவ்வளவு?

இம்மாதிரியாய் மற்ற வஸ்துக்களைக் கொண்டும் பழக்கவும்.

அ.-ஒன்றும் மூன்று மெவ்வளவு? நான்கும் மூன்று மெவ்வளவு? ஏழும் மூன்று மெவ்வளவு? பிறகு ஒன்று, நான்கு, ஏழு, பத்து, என எண்ணவும்.

பனிரண்டுமணியில் மூன்றுமணி போனால் மீதி எவ்வளவு? ஒன்பது மணியில் மூன்று மணிபோனால் மீதி எவ்வளவு? ஆறு மணியில் மூன்று மணிபோனால்மீதி எவ்வளவு? மூன்று மணியில் மூன்று மணிபோனால் மீதி எவ்வளவு?

இம்மாதிரியாய் மற்ற வஸ்துக்களைக்கொண்டு பழக்கவும்.

அ.-பனிரண்டில் மூன்று போனால் எவ்வளவு? ஒன்பதில் மூன்று போனா லெவ்வளவு? ஆறில் மூன்றுபோனா லெவ்வளவு? மூன்றில் மூன்று போனால் எவ்வளவு?

பனிரண்டு, ஒன்பது, ஆறு, மூன்று, என எண்ணவும்.

ஒருமணியும் நான்கு-ம-எவ்வளவு? ஐந்து மணியும் நான்கு-ம-எவ்வளவு? இம்மாதிரியாய் மற்றவஸ்துக்களைக்கொண்டு பழக்கவும்.

அ.-ஒன்று நான்குமெவ்வளவு? ஐந்தும் நான்குமெவ்வளவு? பிறகு ஒன்று, ஐந்து, ஒன்பது என எண்ணவும்.

ஒரு கச்சைக்காயும் ஐந்துகச்சைக்காயுமெவ்வளவு? ஆறு கச்சைக்காயும் ஐந்து-க-மெவ்வளவு?

இம்மாதிரியாய் இதர வஸ்துக்களைக்கொண்டும் கற்பிக்கவும்.

அ-ஒன்றும் ஐந்துமெவ்வளவு? ஆறும் ஐந்து மெவ்வளவு? பிறகு ஒன்று, ஆறு, பதினொன்று என எண்ணவும்.

ஒருமணியும் ஆறுமணியுமெவ்வளவு?

ஒருமணியும் ஏழுமணியுமெவ்வளவு?

(4.) ஒரு-ம-இரண்டு-ம-எவ்வளவு?

(1.) மூன்றுமணியும் மூன்றுமணியுமெவ்வளவு? ஆறு மணியும் நான்கு—ம—எவ்வளவு? பத்து—ம—இரண்டு—ம—எவ்வளவு?

(2.) இரண்டுமணியும் மூன்றுமணியுமெவ்வளவு? ஐந்து—ம—நான்கு—ம—எவ்வளவு? ஒன்பது—ம—மூன்று—ம—எவ்வளவு?

(3.) ஒன்றும், நான்கும் எவ்வளவு?
இரண்டும், ஏழுமெவ்வளவு?
ஒன்று, இரண்டு, மூன்று எவ்வளவு?
இரண்டு, ஏழு, மூன்று எவ்வளவு?

ஐந்து, மூன்று, இரண்டு, ஒன்று?

ஏழு, ஒன்று, மூன்று, ஒன்று?

ஒன்று, இரண்டு, ஒன்று, மூன்று, நான்கு, ஒன்று? ஐந்து, ஆறு, ஒன்று?

நான்கு, மூன்று, இரண்டு, ஒன்று, இரண்டு? ஏழும்—ஐந்துமெவ்வளவு?

ஒன்பதும், மூன்றுமெவ்வளவு?

நான்கு ஐந்து, இரண்டு எவ்வளவு?

நான்கில் இரண்டு போனால் எவ்வளவு?

மூன்றுபோனால் எவ்வளவு? ஒரு குண்டில் ஒரு குண்டுபோனால் எவ்வளவு?

ஆறில் இரண்டுபோனாலெவ்வளவு?

பத்தில் ஏழுபோனால் எவ்வளவு?

பனிரண்டில்	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12,	போனால் எவ்வளவு.
பதினொன்றில்	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11,	„
பத்தில்	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10,	„
ஒன்பதில்	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9,	„
எட்டில்	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8,	„
ஏழில்	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7,	„
ஆறில்	1, 2, 3, 4, 5, 6,	„
ஐந்தில்	1, 2, 3, 4, 5,	„
நான்கில்	1, 2, 3, 4,	„
மூன்றில்	1, 2, 3,	„
இரண்டில்	1, 2,	„
ஒன்றில்	1,	„

அப்பியாசம்.

(1.) ஐந்து, ஆறு, ஒன்று மொத்தமென்ன?

(2.) நான் உனக்கு பத்துமாம்பழமும், இராமன் இரண்டுமாம்பழமும் கொடுத்தோம். அதில் நீ கோபாலனுக்கு நான்குமாம்பழமும் கொடுத்தாய். மீதி எத்தனை?

(3.) ஏழு மணியில் இராமனுக்கு மூன்றுமணியும், பாபுக்கு இரண்டு மணியும் கொடுத்தால் மீதி எத்தனை?

(4.) என்னிடத்திலிருந்து நாலு கச்சைக்காயும், இராமனிடத்திலிருந்து ஐந்து கச்சைக்காயும் வாங்கிக்கொண்டு கோபாலனுக்கு ஆறு கச்சைக்காய்க் கொடுத்துவிட்டால் மீதி எத்தனை.

(5.) நான்கு, ஐந்து, இரண்டு இவை ஒன்றாய்ச் சேர்த்து அதிலிருந்து இரண்டு, மூன்று இவை எடுத்துவிட்டால் மீதி எத்தனை.

இரண்டு குண்டுகளும் இரண்டு குண்டுகளும் எத்தனை? நாலு குண்டு.

இரண்டுமணியும் இரண்டுமணியும் எத்தனை? நாலு மணி.

இப்படி பல வஸ்துக்களைக்கொண்டு கேட்டு கடைசியில் இரண்டும் இரண்டும் நான்கு எனத் தெரிவிக்கவும்.

மூன்றும் மூன்றும்—ஆறு.
நான்கும் நான்கும்—எட்டு.
ஐந்தும் ஐந்தும்—பத்து.
ஆறும் ஆறும்—பனிரண்டு.
என கற்பிக்கவும்.

அதன் பிறகு இரு ஒன்று இரண்டு.
இரு இரண்டு நான்கு.
இரு மூன்று ஆறு
இரு நான்கு எட்டு
இரு ஐந்து பத்து
இரு ஆறு பனிரண்டு என சொல்லவும்.

அப்பியாசம்.

(1.) உங்களிருவரில் ஒவ்வொருவனுக்கு இரண்டுமாம்பழம் கொடுத்தால் மொத்த மெவ்வளவுகொடுக்கவேண்டும்.

(2.) ஒரு தம்பிடிக்கு இரண்டு முருக்கானல் இரண்டு தம்பிடிக்கு எத்தனை.

(3.) ஒரு தம்பிடிக்கு ஒரு வடையானல் இரண்டுதம்பிடிக்கு எத்தனை?

(4.) ஒரு தம்பிடிக்கு மூன்று கொய்யாப்பழமானல் இரண்டுதம்பிடிக்கு எத்தனை.

(5.) ஒரு மாம்பழம் நான்கு தம்பிடியானல் இரண்டு மாம்பழம் என்ன விலை.

(6.) ஒரு பென்ஸல் ஐந்து தம்பிடியானல் இரண்டு பென்ஸல் என்ன விலை.

(7.) ஒரு குல்லா ஆறுதம்பிடியானல் இரண்டுகுல்லா என்ன விலை?

என்றிப்படி அனேக கேள்விகள் கேட்க சுலபமாய்ச் சொல்லுவார்கள். அப்படி சொல்லாவிட்டால் முன்பாகங்கள் சரியாய்க் கற்பிக்கவில்லையென்று தீர்மானிக்கவேண்டும்.

இதன்பிறகு பேர்பாதிசொல்லக் கற்றுக்கொடுக்கவும். சில தின்பண்டங்களாவது, விளையாடும் வஸ்துக்களையாவது பிள்ளைகளைக்கொண்டு பாதியாய் பண்ணச்சொன்னல் செய்வார்கள். அப்படியான பாகங்களுக்கு வித்தியாசமில்லை என்றும், அந்த இரண்டுபாகங்களையுஞ்சேர்த்தால் முழுதமாகவேண்டுமென்றும், அந்த இருபாகங்களும்சமானமானவையென்றுந் தெரிவிக்கவேண்டும். பிறகு இன்னென்னசேர்ந்து இரண்டாகிறது என தெரிவிக்கவும்?

இரண்டுமணியில் பாதியென்ன ?
நான்கு குண்டில் பாதியென்ன ?
எட்டுமணியில் பாதியென்ன ?
பத்துமணியில் பாதியென்ன ?
பனிரண்டுமணியில் பாதியென்ன ?

அப்பியாசம்.

நான்கில்பாதி யென்ன? பத்தில்பாதி யென்ன? ஆறு மாம்பழம் இருவருக்குச் சரியாய்ப்பங்கிட்டால் ஒவ்வொருவனுக்கு என்னவரும்? பத்து மாம்பழத்தை பங்கிட்டால் என்னவரும்?

பனிரண்டில்	பாதி	ஆறு
பத்தில்	,,	ஐந்து
எட்டில்	,,	நான்கு
ஆறில்	,,	மூன்று
நான்கில்	,,	இரண்டு
இரண்டில்	,,	ஒன்று

சில உதாரணங்கள் குறிப்புக்காக இவ்விடத்தில் காட்டியிருந்தபோதிலும் அவைகளைப்போல் அனேகம் புதிதாய் ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

எழுத்து-வாசிப்பு.

கிராண்டினேட் கோட்டில் இன்பெண்ட் ஸ்டாண்டர்ட்டுக்குக் குறித்திருக்கப்பட்ட பாடம்.

(1.) உயிரெழுத்தைப் படிக்கவும் எழுதவும் கற்பிக்கவேண்டுமென்பது. இப்படி ஏற்படுத்தியிருப்பதுச் சரியானதென்று கொஞ்சமேனும் எமக்குத் தோன்றவில்லை. எழுத்தைக் கற்பிப்பதின் கருத்து இன்னதென்று சற்று நிதானித்தால் யாம் கூறுவது விளங்கும். எழுத்துக் கற்பிப்பதாவது முன்னமே குழந்தைக்குத் தெரிந்திருக்கும் சப்தங்களுக்குக் குறிகள் கற்றுக்கொடுப்பதேயல்லாமல் சப்தம் கற்றுக்கொடுப்பதல்ல. சுலபமானதிலிருந்து கஷ்டமானதைக் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டுமாதலால் முதலில் சுலபமான குறியைக் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும். நம்முடைய பாஷை அ ஆ வரிசைக் கிரமமாயிருப்பது சுலபமான சப்தத்தை முதலில் எழுதி, பிறகு வரவர கஷ்டமான சப்தங்களைச் எழுதவேண்டினதால். சபதத்தை கற்றுக்கொடுப்பதானால் அ ஆ இ ஈ என்னு வரிசைக்கிரமமாய்ச் சொல்லிக்கொடுப்பது மிகவும் நன்றாயிருக்கும். தமிழில், வாசிக்கக்கற்றுக்கொடுக்கும்போதே எழுதவுங் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும். அப்படியிருக்க, தமிழ்ப் பாஷையிலிருக்கப்பட்ட எல்லா எழுத்துகளிலும் எழுதுவதற்கு மிகவும் கஷ்டம்தாரத்தக்க அவை குழந்தை பள்ளிக்கூடத்தை மிதித்தும் மிதிக்காததுமாயிருக்கும்பொழுதே கற்

றுக்கொடுப்பது எவ்வளவும் சரியானதென்று எமக்குப்புலப்படவில்லை. சித்திரமெழுதலில்கூட முதலில் நேர்க்கோடுகளைக் கற்பித்து பிறகு வளைகோட்டைக் கற்பிக்கிறார்கள். சுபாவிகமான வழியிப்படியிருக்க நமக்குமாத்திரம் கோணவழியேன். இது விஷயத்தைப்பற்றி நன்றாய் தெரிந்திருக்கவேண்டிய சிலர் கொஞ்சம்கூட யோசிக்காமலே "அது சரிதான். நாமெல்லாமிப்படியாக படித்து கெட்டோம். வேலையில்லாதவேலை" என்று சொல்லக்கேட்டு விசனப்பட்டிருக்கிறோம். காரியம் எவ்வளவு நன்மையோ அவ்வளவு பிரதிகூலங்கள் வந்துசேரும். எழுத்தைக்கற்பிக்கவேண்டிய முறைமையைப்பற்றிச் சற்றுயோசிப்போம்.

நாம் கற்றுக்கொடுக்கப்போகிற, எழுத்து முதலிலிருக்கப்பட்ட பதத்தை, ஒரு வஸ்துவையாவது, படத்தையாவது காட்டி, அல்லது பிள்ளைகளுக்குத் தெரிந்திருக்கப்பட்டபேர்களின் மூலமாய், வரவழைத்து அப்பதத்தில், கற்றுக்கொடுக்கப்போகிற எழுத்தின் சப்தத்தைக்காட்டி, அச்சப்தத்திற்குக் குறிகற்றுக்கொடுக்கிறேனென்று, எழுத்தைக் கற்பிக்கவேண்டும். இப்படி செய்வதினால் பிள்ளைகளை கவனிக்கும்படி செய்யலாம். காட்டும்படம் அல்லது வஸ்து பிள்ளைகளுக்குக்காட்டினவுடனே உபாத்தியாயர் மற்றொன்றுஞ் சொல்லாமல் இது என்னவென்று கேட்டவுடனே அவர்கள் பேர் சொல்லத்தகுந்ததாயிருக்கவேண்டும், இல்லாவிடில் அதில்கொஞ்சமேனும் பிரயோஜனமில்லாமலிருக்கிறது மொழிய மனோசக்திக்கு மிகுந்த கெடுதிகூட உண்டாகும். எழுத்துகளைமாத்திரம் தனித்தனியாய் கற்பித்துக்கொண்டே வந்தால், வேறுவேறாயிருக்கிற எழுத்துகளை ஞாபகத்தில் பதிவிக்கவேண்டிய சாதனங்களில்லாமையால் மறந்துபோய்விடுவார்கள். ஆகையால் சிலஎழுத்துகள் கற்பித்தானவுடனே அவைகளை பதங்களிலும் அப்பதங்களை வாக்கியங்களிலும் பிரயோகிக்கவேண்டும். இப்படி எழுத்து கற்றுக்கொடுத்துக்கொண்டு போகும்போதே வாசிக்கவுந் தெரிகிறது. கற்றுக்கொடுத்ததை மறக்கார்கள். மற்றப்படி காலம் விருதாவாவதில்லை. மேலும் பிள்ளைகளுக்கு வெறும் எழுத்தைமாத்திரம் கற்றுக்கொடுத்தால் அதில் இனிப்பில்லாமையைப்பற்றி வெறுப்படைகிறார்கள். இப்படிச்செய்வதில் அனேக வஸ்துக்களின் பெயர்களும், வீட்டிலிருக்கும் வஸ்துக்கள் மனுஷர்கள் இவர்களின்பெயரும், கற்பித்தால் அவர்களுக்குக கொஞ்சம் சந்தோஷமாயிருக்கும். இப்படிச்செய்வதில் பிள்ளைகளுக்கு கிராஹியமாகாத விஷயங்கள் ஒன்றும் நடுவில் வரக்கூடாது.

இவ்விஷயங்களைக் கற்பிக்கும் முதற் புஸ்தகத்தில் சில சித்திரப்படங்கள்கூட சேர்க்கவேண்டும்.

முதலில் இரண்டுகோட்டைமாத்திரமுடைய எழுத்தைக்கற்பிக்கவேண்டும்.

1-ம் பாடம்.

ட ட் டா.

2-ம் பாடம்.

ப ப் பா.

(இன்னும் வரும்.)